

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

45. apeluje o szczególne wsparcie ze strony Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn w zakresie gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania informacji na temat skutecznych działań związanych z uwzględnianiem aspektu płci w ramach wdrażania pekińskich wskaźników dotyczących kobiet i konfliktów zbrojnych;

46. podkreśla ważną rolę, jaką odgrywa Partnerstwo WE i ONZ na rzecz równości płci z myślą o rozwoju i pokoju, którego celem jest określenie sposobów włączania kwestii równości płci i przysługujących kobietom praw człowieka w nowe strategie udzielania pomocy, zapewnianie wsparcia dla wysiłków partnerów krajowych na rzecz spełnienia międzynarodowych zobowiązań dotyczących równości płci oraz określenie odpowiednich środków finansowych w krajowych programach na rzecz rozwoju i budżetach dla zrealizowania podjętych przez nich zobowiązań dotyczących równości płci; podkreśla, że projekt ten w szczególny sposób koncentruje się na roli kobiet w sytuacjach konfliktów i pokonfliktowych, a w szczególności na właściwym wdrażaniu rezolucji 1325 Rady Bezpieczeństwa ONZ;

47. wzywa Unię, aby w ramach proponowanej przez siebie pomocy w powojennej odbudowie koncentrowała się na zakładaniu szkół w celu poprawy poziomu edukacji chłopców i dziewcząt;

48. z zadowoleniem przyjmuje różne inicjatywy dotyczące stworzenia wskaźników szybkiego ostrzegania i nadzoru nad konfliktami uwzględniających szczególne właściwości płci, takie jak inicjatywy podejmowane przez jednostkę UN Women, Radę Europy, Szwajcarską Fundację na Rzecz Pokoju, organizację International Alert i Forum w sprawie Wczesnego Ostrzegania i Szybkiego Reagowania;

49. podkreśla znaczenie stawiania kobiet w centrum polityki dotyczącej dostaw wody, warunków sanitarnych i higieny na obszarach, na których toczy się konflikt i obszarach wychodzących z konfliktów; podkreśla w związku z tym znaczenie zwiększania dostępu do czystej wody pitnej, odpowiednich warunków sanitarnych i wody dla celów produkcyjnych;

*

* *

50. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów państw członkowskich.

Unijna współpraca na rzecz rozwoju w zakresie zapewnienia powszechnego dostępu do energii do 2030 r.

P7_TA(2012)0029

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie unijnej współpracy na rzecz rozwoju w zakresie zapewnienia powszechnego dostępu do energii do 2030 r. (2011/2112(INI))

(2013/C 239 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając proklamowanie przez Zgromadzenie Ogólne ONZ roku 2012 Międzynarodowym Rokiem Zrównoważonej Energii dla Wszystkich Ludzi, świadczące o rosnącej świadomości znaczenia dostępu do energii w osiągnięciu zrównoważonego rozwoju gospodarczego i milenijnych celów rozwoju ⁽¹⁾,
- uwzględniając przyjęcie przez Sekretarza Generalnego ONZ Ban Ki-moona inicjatywy na rzecz zrównoważonej energii dla wszystkich ludzi ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Rezolucja 65/151 przyjęta na 65. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ, Międzynarodowy Rok Zrównoważonej Energii dla Wszystkich Ludzi, Nowy Jork, 21 stycznia 2011 r.

⁽²⁾ Sekretarz Generalny ONZ Ban Ki-moon – Moje priorytety.

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- uwzględniając powołanie przez Sekretarza Generalnego ONZ Ban Ki-moona Grupy Doradczej ds. Energii i Zmiany Klimatu (AGECC) oraz jej zalecenia z dnia 28 kwietnia 2010 r., w których za priorytet uznawała ona międzynarodowe działania na rzecz zapewnienia wszystkim ludziom powszechnego dostępu do nowoczesnych usług energetycznych do 2030 r. oraz obniżenia globalnego poziomu energochłonności o 40% do 2030 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając prognozę Międzynarodowej Agencji Energetycznej (MAE) (World Energy Outlook 2011), w której podkreśla ona, że około 1,3 mld osób na świecie nie ma dostępu do elektryczności, a około 2,7 mld osób nie posiada ekologicznych pieców kuchennych,
- uwzględniając międzynarodową konferencję wysokiego szczebla pt. Energia dla wszystkich ludzi: finansowanie dostępu dla biednych, która odbyła się w Oslo w Norwegii w dniach 10-11 października 2011 r., oraz przyjęcie inicjatywy Energy+ na rzecz międzynarodowego partnerstwa w dziedzinie energii i klimatu,
- uwzględniając konkluzje Rady Unii Europejskiej z dnia 19 maja 2009 r. w sprawie dostępu do odnawialnych źródeł energii na poziomie lokalnym w krajach rozwijających się, w których przypomina się, że „dostęp do odnawialnych źródeł energii i nowoczesnych usług energetycznych jest podstawowym warunkiem wzrostu gospodarczego i rozwoju społecznego, jak i osiągnięcia milenijnych celów rozwoju” oraz że „skoncentrowanie się na energii odnawialnej jest sposobem na umocnienie postępów w kierunku realizacji MCR i przyczynienie się do rozwiązania światowego kryzysu i złagodzenia zmiany klimatu”,
- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lipca 2002 r. dotyczący współpracy w dziedzinie energetyki z krajami rozwijającymi się (COM(2002)0408),
- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 26 października 2004 r. dotyczący przyszłego rozwoju Inicjatywy Energetycznej UE i procedur tworzenia Mechanizmu Kredytów Energetycznych dla krajów AKP (COM(2004)0711),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 13 października 2011 r. pt. „Zwiększanie wpływu unijnej polityki rozwoju – Program działań na rzecz zmian” (COM(2011)0637),
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A7-0442/2011),
- A. mając na uwadze, że około 1,3 mld osób na świecie – z czego 84% zamieszkuje na obszarach wiejskich – nie ma dostępu do elektryczności, a około 2,7 mld osób nie posiada ekologicznych pieców kuchennych ⁽⁴⁾, czego wynikiem jest dym wewnątrz pomieszczeń powodujący ponad 1,4 mln przedwczesnych zgonów rocznie i będący – po wirusie HIV/AIDS – drugą pod względem powszechności przyczyną przedwczesnych zgonów na świecie ⁽⁵⁾; mając na uwadze, że obecny brak dostępu do nowoczesnych usług energetycznych w wielu krajach ubogich doprowadził do nierówności między kobietami i mężczyznami i jest szczególnie niekorzystny dla kobiet i dzieci;
- B. mając na uwadze, że dostęp do energii ma zasadnicze znaczenie w kontekście realizowania kilku rodzajów praw zapisanych w Międzynarodowym Pakcie Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych z 1966 r. oraz w innych międzynarodowych instrumentach prawnych dotyczących praw człowieka i środowiska;

⁽³⁾ Sekretarz Generalny ONZ Ban Ki-moon – Moje priorytety.

⁽⁴⁾ Energia dla wszystkich ludzi: finansowanie dostępu dla biednych, najnowsze dane przytoczone z prognozy World Energy Outlook 2011, przedstawionej po raz pierwszy na konferencji pt. Energia dla wszystkich ludzi, która odbył się w Oslo w Norwegii w październiku 2011 r.; OECD/MAE, październik 2011 r. (http://www.iea.org/papers/2011/weo2011_energy_for_all.pdf), s. 3.

⁽⁵⁾ Tamże, s. 28.

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- C. mając na uwadze, że milenijne cele rozwoju nie zostaną osiągnięte, jeśli w sposób istotny nie zostanie zwiększony dostęp do energii elektrycznej, co wymaga szacunkowo nakładów inwestycyjnych sięgających 48 mld USD rocznie do 2030 r., czyli równowartości około 3% globalnych inwestycji w infrastrukturę energetyczną prognozowanych do 2030 r., oraz spowodowałoby nieznaczny wzrost emisji CO₂ o 0,7% do 2030 r. ⁽⁶⁾,
- D. mając na uwadze, że odnawialne źródła energii, a szczególnie małe zdecentralizowane rozwiązania, mają ogromny potencjał w kontekście zapewnienia niezawodnych, zrównoważonych i niedrogich usług energetycznych dla ludzi ubogich, przede wszystkim na obszarach wiejskich w krajach rozwijających się; mając na uwadze, że kraje rozwijające się leżą na terenach z dostępem do bogatych odnawialnych źródeł energii, szczególnie energii wiatrowej i słonecznej; mając na uwadze, że aby zapewnić ich dalsze wykorzystanie w krajach rozwijających się, trzeba zmierzyć się z licznymi wyzwaniami, w tym z kwestiami finansowania, tworzenia potencjału, transferu technologii oraz reformy sprawowania rządów;
- E. mając na uwadze, że dla krajów rozwijających się wykorzystanie technologii z zakresu odnawialnych źródeł energii ma kluczowe znaczenie z punktu widzenia zmniejszenia ich zależności od importu paliw kopalnych i związanej z nim niestabilności cen; mając na uwadze, że wielkoskalowe przedsięwzięcia z zakresu odnawialnych źródeł energii (takie jak hydro uprawy lub uprawy energetyczne) mogą mieć też poważne skutki społeczne i środowiskowe dla ludności lokalnej, tj. skutki dotyczące wody i bezpieczeństwa żywnościowego; mając na uwadze, że staranna ocena wpływu na środowisko technologii z zakresu odnawialnych źródeł energii stanowi w związku z tym ważny warunek wstępny uzyskania finansowania od darczyńców;
- F. mając na uwadze, że dostęp do nowoczesnych i zrównoważonych usług energetycznych dla wszystkich ludzi oznacza dostęp do pełnego zakresu wymaganych i pożądaných usług energetycznych (a nie tylko energii elektrycznej), np. oświetlenia, możliwości gotowania, podgrzewania wody, ogrzewania pomieszczeń, chłodzenia, dostępu do informacji i łączności, a także energii wykorzystywanej do produkcji i generowania dochodu;
- G. mając na uwadze, że tylko 8% z 409 mld USD przyznanych w formie dotacji do wydobywania paliw kopalnych w krajach rozwijających się w 2010 r. skierowane zostało do 20% populacji o najniższym dochodzie ⁽⁷⁾,
- H. mając na uwadze, że wyniki uzyskane na podstawie wskaźnika rozwoju energetycznego (EDI) są zasadniczo zbieżne z wynikami wskaźnika rozwoju społecznego (HDI) pod względem oczekiwanej długości życia, wykształcenia i PKB na mieszkańca, a także z wynikami innych wskaźników ukazujących wysokość stopy życiowej;
- I. mając na uwadze, że niemal 70% mieszkańców Afryki Subsaharyjskiej nie ma dostępu do energii elektrycznej; mając też na uwadze, że wzrost liczby ludności następuje szybciej niż elektryfikacja, a liczba osób nieposiadających dostępu do energii elektrycznej uległa zwiększeniu;
- J. mając na uwadze, że zwłaszcza w krajach najsłabiej rozwiniętych jedynie niewielka mniejszość populacji ma dostęp do sieci energetycznej, a w najbliższej przyszłości dostępu do niej nie uzyska cała populacja, przez co jedynym realnym sposobem zapewnienia powszechnego dostępu do energii elektrycznej w nadchodzących latach są zdecentralizowane rozwiązania energetyczne, np. rozwiązania na małą skalę, systemy wyspowe bez połączenia z siecią zewnętrzną, mini sieci energetyczne, itp.;
- K. mając na uwadze, że przestrzeganie zasady państwa prawa i zdecydowane sprawowanie rządów to kluczowe czynniki, jakie należy promować, aby przyciągnąć prywatne inwestycje niezbędne dla zapewnienia pełnego powszechnego dostępu do energii;
- L. mając na uwadze, że ostatnie komunikaty Komisji na temat energetyki w świetle współpracy na rzecz rozwoju zostały opublikowane w latach 2002 i 2004;
1. podkreśla, że choć nie istnieje milenijny cel rozwoju konkretnie dotyczący energii, dostęp wszystkich ludzi do nowoczesnych i zrównoważonych usług energetycznych (dalej „powszechny dostęp do energii”) jest jednym z warunków osiągnięcia milenijnych celów rozwoju; uważa zatem, że kwestia energii powinna zajmować zasadnicze miejsce w debacie na temat eliminacji ubóstwa, przy czym należy dopilnować, by zwiększony dostęp do nowoczesnych usług energetycznych był zgodny z zasadą zrównoważonego rozwoju; zachęca Komisję do wydania komunikatu dotyczącego współpracy na rzecz rozwoju w zakresie zapewniania powszechnego dostępu do energii w roku 2012, który został poświęcony tej kwestii przez ONZ;

⁽⁶⁾ Tamże, s. 27.⁽⁷⁾ Tamże, s. 40.

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

2. zachęca Komisję i państwa członkowskie do wyrażenia poparcia i angażowania się w realizację (określonego przez ONZ) międzynarodowego celu zakładającego zapewnienie powszechnego dostępu do energii do 2030 r., a także do harmonizacji swoich polityk i rozwijania współpracy z uwzględnieniem tego celu;
3. podkreśla, że maksymalizacja wykorzystania odnawialnych źródeł energii to idealna droga, na jaką powinna wkroczyć wspólnota międzynarodowa, aby zapewnić powszechny dostęp do nowoczesnych usług energetycznych przy jednoczesnym zwalczaniu zmiany klimatu; wzywa Komisję do opracowania planu działania na rzecz uwzględnienia celu zakładającego zapewnienie powszechnego dostępu do energii w odpowiednich politykach UE oraz we wszystkich sektorach polityki rozwojowej, takich jak rolnictwo, przemysł, handel, ochrona zdrowia i wody, a także do zapewnienia spójności polityk i sektorów w odniesieniu do realizacji celu zakładającego zapewnienie powszechnego dostępu do energii;
4. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że energia została wymieniona jako jeden z kluczowych punktów programu działań na rzecz zmian i oczekuje, że Komisja podejmie odpowiednie działania; wzywa Komisję, by nie uzależniała dostępu do energii ani nie myliła go z pozostałymi wspomnianymi kluczowymi aspektami bezpieczeństwa energetycznego i ze zmianą klimatu;
5. zachęca do opracowania specjalnego programu na rzecz „energii i rozwoju”, który skoncentruje się przede wszystkim na powszechnym dostępie do energii w ramach unijnej współpracy na rzecz rozwoju;
6. odnotowuje, że doświadczenia wskazują, iż cele dotyczące scentralizowanej zdolności do generowania energii i rozbudowy sieci często nie wpłynęły na poprawę jakości usług energetycznych dla ludzi ubogich; podkreśla zatem potrzebę wspierania zdecentralizowanych rozwiązań opartych na odnawialnych źródłach energii, takich jak rozwiązania na małą skalę, systemy wyspowe bez połączenia z siecią zewnętrzną i mini sieci energetyczne, dzięki którym można dotrzeć do całej populacji krajów rozwijających się, a zwłaszcza do osób biednych i zamieszkujących obszary wiejskie; apeluje do UE o ukierunkowanie swoich wysiłków pod względem zarówno finansowym, jak i technicznym, na takie rozwiązania małoskalowe, które zmniejszą ubóstwo energetyczne w odległych rejonach;
7. odnotowuje ogromny potencjał, jaki odnawialne źródła energii mają w wielu krajach rozwijających się w kontekście zagwarantowania zrównoważonych dostaw energii oraz zmniejszenia zależności od paliw kopalnych, redukując tym samym podatność na fluktuacje cen energii;
8. podkreśla, że fundusz energetyczny jest jednym z niewielu mechanizmów finansowych na świecie, które zapewniają finansowanie małoskalowych rozwiązań opartych na odnawialnych źródłach energii, toteż apeluje do Komisji o kontynuowanie i rozszerzanie finansowania tego rodzaju projektów w następnym okresie finansowym rozpoczynającym się w 2014 r.;
9. apeluje do Komisji o przeprowadzenie oceny wpływu inwestycji, wspieranych w ramach funduszu energetycznego, na poprawę dostępu osób żyjących w ubóstwie do podstawowych usług energetycznych oraz o odpowiednie zwiększenie skuteczności i efektywności instrumentu zastępującego fundusz energetyczny w nowym okresie finansowym po 2013 r.;
10. podkreśla, że odpowiednie wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii w celu świadczenia usług energetycznych może stanowić rozwiązanie ekonomiczne w krajach rozwijających się, które przynosi korzyści dla zdrowia, środowiska i rozwoju lokalnego; podkreśla jednak potrzebę wzięcia pod uwagę środowiskowego wpływu wykorzystywania odnawialnych źródeł energii w celu zwiększenia powszechnego dostępu do energii, szczególnie w przypadku energetyki wodnej, biomasy czy agropaliw;
11. wzywa UE do opracowania jasnych wytycznych na temat kryteriów zrównoważenia środowiskowego w odniesieniu do finansowania projektów w dziedzinie odnawialnych źródeł energii; wzywa Komisję do uznania wykorzystywania zdecentralizowanych odnawialnych źródeł energii lub zrównoważonych rozwiązań niskoemisyjnych o wysokiej efektywności energetycznej za warunek priorytetowy w ramach wspierania nowych projektów energetycznych;
12. podkreśla rolę, jaką powinny odgrywać przedsiębiorstwa prywatne, aby umożliwić krajom rozwijającym się realizację MCR, uwzględniając przede wszystkim powszechny dostęp do energii; wskazuje ponadto na znaczenie udzielania wsparcia dla zwiększania środków finansowych i sprawności technologicznej dostosowanej do rynków o niskich dochodach, szczególnie poprzez większy udział przedsiębiorstw prywatnych w krajowych i międzynarodowych partnerstwach instytucjonalnych;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

13. zachęca Komisję i państwa członkowskie do wspierania – poprzez współpracę na rzecz rozwoju i fundusz energetyczny – transferu technologii, w tym wiedzy technicznej, informacji i sprawdzonych rozwiązań, odpowiednich do świadczenia osobom ubogim nowoczesnych usług energetycznych, pomiędzy krajami partnerskimi na Południu oraz pomiędzy Europą a Południem, poświęconego rozwojowi zdolności, w tym partnerstw, wymiany pracowników i szkoleń praktycznych w celu dokonania oceny i absorpcji możliwości technologicznych; w związku z tym zachęca też do transferu technologii z zakresu efektywności energetycznej, aby umożliwić korzystanie z energii w jak najbardziej produktywny sposób, a tym maksymalizować usługi energetyczne, jakie można świadczyć przy danej ilości energii;

14. wzywa do poświęcenia szczególnej uwagi sposobom produktywnego wykorzystywania energii przy opracowywaniu projektów/programów, jak również finansowaniu, ponieważ jest to kluczowy mechanizm promocji społeczno-gospodarczej oraz generowania dochodów;

15. podkreśla, że w celu zwiększenia dostępu do zrównoważonych usług energetycznych niezbędne będą skuteczne partnerstwa sektora publicznego, sektora prywatnego, wspólnot i rządów lokalnych; wzywa Komisję do stosowania w miarę możliwości podejścia rynkowego do nowych/innowacyjnych rozwiązań energetycznych, np. poprzez wspieranie produkcji lokalnej, ułatwianie wejścia lokalnych produktów na rynek lub dostarczanie informacji rynkowych, ażeby zapewnić odpowiedzialność danego kraju za własny rozwój oraz poszanowanie zasady zrównoważonego rozwoju; wzywa w szczególności Komisję do propagowania budowania potencjału w obszarze sprawowania rządów, tak aby umożliwić powielanie projektów energetycznych na małą skalę w ramach promocji MŚP;

16. uważa, że inwestycje prywatne i ich udział mają zasadnicze znaczenie w kontekście pełnej realizacji celu zakładającego zapewnienie powszechnego dostępu do energii; w związku z tym wzywa Komisję, by we wszystkich swoich działaniach pomocowych propagowała zasadę państwa prawa, szczególnie w krajach najsłabiej rozwiniętych;

17. apeluje do delegatur UE, aby udzielały informacji o podatkach, zachętach i wymogach regulacyjnych w krajach rozwijających się przedsiębiorstwom z UE, które chcą inwestować w sektor energetyczny;

18. wzywa Komisję Europejską do tego, by ułatwiała proces dzielenia się najlepszymi praktykami w zakresie najsukcesowniejszych zachęt sprzyjających rozbudowie infrastruktury energetycznej w krajach rozwijających się;

19. zachęca do wspierania rozwoju i propagowania rozważnej polityki i ram prawnych oraz norm technicznych, które wzmacniają potencjał lokalny i budują zaufanie wśród inwestorów sektora prywatnego, a także mobilizują lokalne źródła finansowania inwestycji;

20. podkreśla ogromną rolę publicznych środków finansowych pochodzących od rządów partnerskich, międzynarodowych instytucji finansowych i z oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA), bowiem wspomagają one niezbędne inwestycje prywatne; podkreśla też, że pomoc UE w zakresie poprawy dostępu do energii powinna wspierać gospodarki lokalne, zielone miejsca pracy oraz redukcję ubóstwa i nie może być powiązana z udziałem przedsiębiorstw unijnych ani wykorzystywana na ich dotowanie;

21. uznaje, że sam sektor publiczny nie będzie w stanie zapewnić pełnego finansowania niezbędnego do zwiększenia dostępu do energii; wskazuje w związku z tym na znaczenie inwestorów prywatnych i reform rynkowych w sektorze energetycznym; podkreśla jednak, że coraz większa koncentracja na wykorzystaniu partnerstw publiczno-prywatnych i pozyskiwaniu funduszy od prywatnych sponsorów może w niekorzystny sposób zmniejszać atrakcyjność finansową lokalnych przedsięwzięć z zakresu odnawialnych źródeł energii, ponieważ przedsięwzięcia takie są gorzej postrzegane przez banki niż główne przedsięwzięcia podłączone do sieci, które często służą dużym obiektom przemysłowym; podkreśla zatem, że niezmiennie to państwo ponosi ostateczną odpowiedzialność za zapewnienie dostępu do usług powszechnych, zwłaszcza przystępnych cenowo usług energetycznych dla osób ubogich i zamieszkujących odległe rejony;

22. podkreśla, że rządy partnerskie mogą zwiększać powszechny dostęp do energii na wiele różnych sposobów, wykorzystując w tym celu ustawodawstwo, uregulowania, umowy i licencje lub zobowiązując do świadczenia usług powszechnych, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb i możliwości danego kraju; rządy te mogą zatem określać np.:

— docelowy zasięg w umowach koncesyjnych lub licencyjnych,

— zróżnicowane traktowanie konsumentów uzależnione od zdolności finansowej,

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- wysokość dotacji lub wsparcia finansowego kierowanych do wybranych kategorii konsumentów i odległych obszarów wiejskich,
- przegląd dotacji, podatków i opłat przynoszących skutki odwrotne od zamierzonych, np. niesprzyjających porzucaniu rozwiązań opartych na paliwach kopalnych na rzecz zdecentralizowanych rozwiązań opartych na odnawialnych źródłach energii, w celu zwiększania efektywności energetycznej i dostępu do energii,
- liberalizację wejścia usługodawców na tereny dotychczas nieobsługiwane,
- zachęty fiskalne ułatwiające rozbudowę infrastruktury;
- środki zapewniające wykorzystanie dostępnej energii w możliwie najbardziej efektywny sposób;

23. apeluje do krajów rozwijających się o poważne zaangażowanie się w osiąganie celu zakładającego powszechny dostęp do energii, a także zaleca zwiększenie wsparcia dla ministerstw energetyki w krajach rozwijających się, ażeby umożliwić im – w nowym okresie finansowym – podejmowanie działań na rzecz powszechnego dostępu do energii, uwzględniających również opracowanie długofalowych strategii generowania energii z poszanowaniem zasady zrównoważonego rozwoju oraz usprawnienie regionalnej współpracy w dziedzinie energetyki;

24. podkreśla znaczenie przejrzystego i demokratycznego uczestnictwa społeczeństwa obywatelskiego, władz lokalnych i organów regulacyjnych w sektorze energetycznym, które gwarantuje nadzór nad zapewnianiem powszechnego dostępu do energii, dobre sprawowanie rządów, uczciwą konkurencję i ograniczenie korupcji;

25. apeluje do parlamentów krajowych państw rozwijających się oraz do organizacji pozarządowych o właściwe wypełnianie ich zadań w zakresie zapewniania i monitorowania przejrzystości, procesów demokratycznych i stabilnego otoczenia prawnego;

26. odnotowuje z zaniepokojeniem, że wydaje się, iż partnerstwo energetyczne UE-Afryka (AEEP) i realizowane w jego ramach podprogramy dotyczące odnawialnych źródeł energii koncentrują się głównie na dużych przedsięwzięciach i liniach międzysystemowych, kładąc mniejszy nacisk na lokalne rozwiązania energetyczne; nalega, by UE powstrzymała się od wypracowywania odgórnego podejścia w kwestii rozwoju infrastruktury energetycznej, mając na uwadze, że wielkoskalowe obiekty infrastrukturalne mogą nie pasować do struktury ekonomicznej i społecznej danego kraju i nie zapewnią dostępu do energii ludziom ubogim, w przypadku których mniejsze lokalne źródła energii są zazwyczaj bardziej odpowiednie;

27. zachęca UE do podjęcia dialogu z rządami partnerskimi i społeczeństwem obywatelskim w krajach rozwijających się w celu zapewnienia, że zarówno krajowe polityki w dziedzinie energetyki, jak i strategie redukcji ubóstwa, uwzględniają powszechny dostęp do energii;

28. domaga się uwzględnienia w dialogu z krajami partnerskimi i organami regionalnymi korzyści płynących z włączenia kuchennych usług energetycznych do krajowych i regionalnych planów rozwoju, a także zwraca się do krajów partnerskich i organów regionalnych o odważne angażowanie się w rozmowy z władzami lokalnymi i podmiotami prywatnymi, które podejmują działania związane z usługami energetycznymi dla gospodarstw domowych (zastosowanie w kuchni) w celu wskazania najlepszego sposobu uzyskania stopniowego wzrostu wykorzystania usług energetycznych w kuchni oraz w celu zmniejszenia liczby zgonów spowodowanych chorobami układu oddechowego; zachęca do stosowania bardziej efektywnych urządzeń do gotowania, ponieważ tradycyjne spalanie dużej ilości biomasy w otwartym ogniu ma szkodliwy wpływ na zdrowie, zwłaszcza zdrowie kobiet i dzieci, a także negatywne oddziaływanie w związku z wylesianiem;

29. zwraca się do Komisji o opracowanie rzetelnych wskaźników, a następnie o coroczne przedstawianie sprawozdania dotyczącego postępów osiągniętych w zakresie realizacji celu zakładającego powszechny dostęp do energii oraz wkładu wnoszonego w realizację tego celu przez unijną współpracę na rzecz rozwoju;

30. zaleca, aby udzielane przez Komisję i państwa członkowskie wsparcie dla rozwoju usług energetycznych opierało się na ocenie względnych kosztów finansowych i wykonaniu wszystkich opcji, z uwzględnieniem wkładu w osiąganie zarówno milenijnych, jak i krajowych celów rozwoju, a także względnych kosztów i korzyści związanych ze zdecentralizowanymi i scentralizowanymi systemami energetycznymi;

31. podkreśla znaczenie włączania MCR – zwłaszcza tych związanych z ubóstwem, jako że dostęp do niedrogich usług energetycznych jest możliwy wyłącznie, jeżeli do 2015 r. zmniejszy się liczba osób żyjących za 1 USD dziennie – do krajowych strategii generowania energii w krajach rozwijających się;

32. zwraca się do Komisji o dokonanie przeglądu i stosowne wykorzystanie potencjalnych źródeł finansowania, tworzonych przez środki przeznaczone na przeciwdziałanie zmianie klimatu i tworzenie rynku handlu uprawnieniami do emisji, w celu realizowania inwestycji w powszechny dostęp ludzi ubogich do zrównoważonej energii niskoemisyjnej;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

33. wzywa Komisję do wspierania nowych podejść w sektorze energetycznym ukierunkowanych na osiąganie wyników, np. finansowania uzależnionego od wyników, dokonywania wypłaty po wykonaniu zadania oraz budżetowania zadaniowego, które obecnie są testowane również przez innych darczyńców, co uwydatnia znaczenie pomocy opartej na zapotrzebowaniu („partner prosi o taką pomoc”), a umniejsza znaczenie pomocy o charakterze podażowym („darczyńca korzysta z usług eksperta”);

34. nakłania Komisję i państwa członkowskie do uznania, że zużycie energii przez najuboższych w krajach rozwijających się nie prowadzi i w najbliższej przyszłości nie będzie prowadzić do istotnego wzrostu emisji gazów cieplarnianych na świecie (1,3% globalnej emisji do 2030 r. według MAE), oraz że osiągnięcie minimalnej, akceptowalnej stopy życiowej wymaga zwiększenia konsumpcji nowoczesnych usług energetycznych w przeliczeniu na 1 mieszkańca, która nie może być ograniczana wskutek wdrażania środków na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu;

35. odnotowuje z zaniepokojeniem, że Bank Światowy i EBI nadal koncentrują się na dużych obiektach infrastrukturalnych z zakresu energetyki wodnej; przypomina, że doświadczenia wskazują, iż takie przedsięwzięcia niekoniecznie zwiększają dostęp dla ludzi ubogich, a cel ten można w większym stopniu zrealizować w oparciu o mini i mikro elektrownie wodne, które zaspokajają potrzeby lokalne, unikając tym samym społecznych i środowiskowych mankamentów związanych z większymi przedsięwzięciami;

36. ubolewa, że małoskalowe przedsięwzięcia energetyczne nie mogą być realizowane z powodu braku wrażliwości i potencjału bankowego ze strony EBI, europejskich instytucji finansowania rozwoju oraz międzynarodowych instytucji finansowych, a także domaga się, by ich zaangażowanie w sektorze energetycznym koncentrowało się również na powszechnym dostępie do energii poprzez wspieranie małoskalowych projektów bez połączenia z siecią zewnętrzną, zwłaszcza na obszarach wiejskich, oraz uwzględnianie w swoich projektach i dotacjach energetycznych zobowiązań do świadczenia usługi powszechnej w celu zapewnienia powszechnego dostępu do energii;

37. wzywa Komisję i państwa członkowskie do powstrzymania się od finansowania lub wspierania w inny sposób rozwoju energii jądrowej w krajach rozwijających się z uwagi na poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i zrównoważonego rozwoju;

38. poleca uwadze działania podejmowane w ramach unijnej inicjatywy energetycznej (EUEI), instrumentu partnerstwa i dialogu (EUEI-PDF) oraz partnerstwa energetycznego Afryki i UE, a także z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Energy+ oraz apeluje do Komisji i państw członkowskich o większy udział w tych inicjatywach i zaangażowanie w nie, sprzyjając w ten sposób koordynacji międzynarodowej pomocy w dziedzinie energetyki;

39. uważa, że szczyt „Rio +20” w czerwcu 2012 r. stanowi okazję do zaproponowania konkretnych celów w zakresie sposobu eliminacji ubóstwa energetycznego, a także planu działania dotyczącego tego, w jaki sposób zrealizować je w formie globalnej strategii na rzecz ekologizacji gospodarki; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o uwzględnienie powszechnego dostępu do energii w programie konferencji „Rio +20”;

40. apeluje o włączenie powszechnego dostępu do energii do milenijnych celów rozwoju, które będą ustalane na okres po 2015 r.;

41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych (ESDZ) oraz Radzie Ministrów AKP-UE.

Sprawozdanie roczne dotyczące podatków

P7_TA(2012)0030

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego podatków (2011/2271(INI))

(2013/C 239 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji Europejskiej pt. „Podwójne opodatkowanie w obrębie jednolitego rynku” (COM(2011)0712) oraz wniosek (wersja przekształcona) dotyczący dyrektywy Rady dotyczącej odsetek oraz należności licencyjnych (COM(2011)0714),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Eliminowanie transgranicznych przeszkód podatkowych dla obywateli Unii” (COM(2010)0769),